

9. Більшість сайтів соціальних мереж автоматично завантажують програми інших розробників, що в подальшому слугує можливістю для хакерів викрасти особисті дані користувача, використовуючи такі програми. Для безпечного скачування і використання таких програм необхідно використовувати традиційні запобіжні заходи.

10. Важливо, також, вимкнути функцію геолокації фотознімків.

Одержано 20.04.2017

УДК 347.963

Валентина Володимирівна Подріз,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Невядовський В. О.

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТІВ КООРДИНАЦІЇ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Першочерговим завданням системи правоохоронних органів України є втілення у життя, захист та забезпечення ключових положень Конституції України, особливо в частині прав та свобод людини і громадянина. У вищенаведеній сфері залишається ще багато дискусійних питань. Зокрема, не достатньо уваги приділено поняттю та сутності суб'єктів координації правоохоронної діяльності.

Аналіз правової літератури дозволив зробити висновок про відсутність достатньої кількості визначень терміну «суб'єкт координації». Є лише поодинокі спроби ряду науковців наповнити певним змістом дане поняття, прямо чи опосередковано ведучи мову про перелік органів, які можна віднести до суб'єктів координації. Більш того, такий перелік є різним в залежності від сфери координації. Отже, у своєму дослідженні Д. К. Єфіменко аналізуючи ключові поняття «суб'єкт» та «координація» дійшов висновку про те, що під суб'єктами координації слід розуміти суб'єктів права, які уповноважені державою на здійснення координації [1, с. 173]. Розширюючи даний термін науковець асоціює його із органами державної влади та посадовими особами, до компетенції яких законодавством віднесено права й обов'язки щодо розробки і реалізації заходів по узгодженню діяльності різних ланок правоохоронного механізму [1, с. 175]. Аналогічну ситуацію з приводу терміну «суб'єкт координації», а саме відсутність чіткого та зрозумілого терміну, спостерігаємо і в нормативно-правовому полі. Так, серед нормативно-правових актів законодавчого рівня даного визначення віднайти не представилося можливим. Такий результат є прогнозованим через деталізацію терміну, що не характерна для рівня закону України. А от на рівні підзаконних нормативно-правових актів є певні напрацювання. Зокрема, Порядок складання та подання запитів на отримання публічної інформації, що знаходиться у володінні органів Державної

фіскальної служби України, форми подання запиту на отримання публічної інформації, що знаходиться у володінні органів Державної фіскальної служби України, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 10.03.2015 № 309, визначає суб'єкт координації як структурний підрозділ або відповідальну посадову особу органу ДФС України, що організовує доступ до публічної інформації.

У правоохоронній сфері суб'єкт координації правоохоронної діяльності доречно асоціювати із учасниками, які беруть участь у правовідносинах, що виникають із приводу досліджуваного питання. А відтак, до таких учасників згідно зі статтею 2 закону України від 23.12.1993 № 3781-XII «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (у поточній редакції) відносимо: органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, органи доходів і зборів, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції. Однак, на сьогодні у наукових колах визначення «певного органу, установи чи організації» як суб'єкту координації правоохоронної діяльності викликає найбільшу дискусію серед науковців. У зв'язку з цим, таким суб'єктом називаються: один із правоохоронних органів, як правило, органи прокуратури; Рада національної безпеки та оборони; Кабінет Міністрів України; обласні ради та інші.

Враховуючи відсутність визначення на законодавчому рівні поняття координації та беручи до уваги викладене вище поняття «суб'єкт координації», вважаємо за необхідне сформулювати авторське визначення поняття суб'єктів координації правоохоронної діяльності, яке б зайняло чільне місце в національному правовому полі. Під ними пропонуємо розуміти *систему органів виконавчої влади уповноважених здійснювати діяльність, що полягає в погодженні, упорядкуванні дій щодо запобігання злочинам та адміністративним правопорушенням, їх припинення та розкриття, розшуку осіб, які їх вчинили, охороні громадського порядку і громадської безпеки, розслідуванні кримінальних справ, оперативно-розшуковій та розвідувальній діяльності та для забезпечення виконання яких вони наділені правом застосування примусових заходів та засобів*. Даним визначенням намагаємося розширити поняття суб'єктів координації правоохоронної діяльності.

Список бібліографічних посилань

1. Єфіменко Д. К. До питання характеристики суб'єктів координації правоохоронної діяльності. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2014. Вип. 2, т. 4. С. 172–175.

Одержано 20.04.2017

